

ZAPISNIK

sa sjednice Zajedničke komisije za tumačenje odredaba i praćenje primjene Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, održane 07. studenog 2006. godine u Središnjem državnom uredu za upravu.

Nazočni članovi: Nenad Vuković, Sindikat državnih i lokalnih službenika i namještenika,
Mario Akmačić, Nezavisni sindikat MUP-a,
Darko Crnković, Sindikat policije Hrvatske,
Snježana Matijašec, Ministarstvo financija,
Ante Delipetar, Ministarstvo unutarnjih poslova,
Sanda Pipunić, Središnji državni ured za upravu,

Ostali nazočni: Vesna Šiklić Odak, Središnji državni ured za upravu.

Započeto u 9 sati.

Nakon uvodne rasprave usvojen je:

DNEVNI RED

1. Prihvaćanje zapisnika sa sjednice Zajedničke komisije od 11. rujna 2006. godine
2. Rješavanje po zahtjevima za tumačenje Kolektivnog ugovora
3. Razno

Ad. 1. Nakon provedene rasprave jednoglasno je donesen

ZAKLJUČAK

Prihvaća se zapisnik Zajedničke komisije sa sjednice održane 11. rujna 2006. godine.

Ad. 2. Nakon provedene rasprave, osim Uz. t. 6. za koju su Mario Akmačić i Darko Crnković glasovali „protiv“ i Uz. t. 15. za koju je Nenad Vuković glasovao „protiv“, jednoglasno su donijeti sljedeći zaključci, prema točkama pripremnog materijala i to:

Uz t. 1.

– čl. 27. Kolektivnog ugovora – pravo na plaćeni dopust zbog elementarne nepogode

Sukladno čl. 27. st. 1. al. 12. Kolektivnog ugovora službenik i namještenik ima pravo na dopust uz naknadu plaće u jednoj kalendarskoj godini u slučaju elementarne nepogode koja je neposredno zadesila službenika i namještenika.

Pod elementarnom nepogodom koja je neposredno zadesila službenika i namještenika podrazumijeva se elementarna nepogoda koja je prouzročila štetu na imovini službenika i namještenika (koju treba sanirati), pri čemu nije od utjecaja gdje se ta imovina nalazi, da li u mjestu prebivališta ili nekom drugom mjestu.

Uz t. 2.

- čl. 3. i 43. Kolektivnog ugovora – naknada plaće za vrijeme bolovanja - primjena povoljnijeg propisa

Prema članku 43. Kolektivnog ugovora ako je službenik ili namještenik odsutan iz službe odnosno s rada zbog bolovanja do 42 dana, pripada mu naknada plaće najmanje u visini 85% od njegove osnovne plaće ostvarene u mjesecu neposredno prije nego je započeo s bolovanjem.

Prema propisima o zdravstvenom osiguranju (čl. 45. i 46. Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju („Narodne novine“, broj 85/06, 105/06 i 118/06) te čl. 99. i 114. Pravilnika o pravima, uvjetima i načinu ostvarivanja prava iz osnovnog zdravstvenog osiguranja („Narodne novine“, broj: 93/03, 158/03, 198/03, 81/04, 174/04, 30/05, 62/05 i 112/05) osiguraniku za vrijeme bolovanja pripada naknada plaće u visini propisanoj Zakonom i Pravilnikom - u odgovarajućem postotku (70%, 80% odnosno 100%) od osnovice za naknadu, s tim da osnovicu za utvrđivanje naknade plaće čini prosječni iznos plaće koja je osiguraniku isplaćena u posljednjih 6 mjeseci prije mjeseca u kojem je nastupio slučaj na osnovi kojeg se stječe pravo na naknadu.

Prema čl. 3. Kolektivnog ugovora odredbe toga Ugovora primjenjuju se neposredno, osim u slučajevima kada su pojedina pitanja za službenike i namještenike povoljnije uređena drugim propisima ili općim aktom.

Stoga koji će se propisi primjenjivati na način obračuna naknade plaće službeniku i namješteniku za vrijeme bolovanja do 42 dana - propisi o zdravstvenom osiguranju (odgovarajući postotak od osnovice za naknadu utvrđene prema propisima o zdravstvenom osiguranju) ili čl. 43. Kolektivnog ugovora (naknada plaće najmanje u visini 85% od njegove osnovne plaće ostvarene u mjesecu neposredno prije nego je započeo s bolovanjem) - ovisi o tome koji je od propisa povoljniji za službenika i namještenika.

Kod utvrđivanja koji je propis povoljniji za službenika i namještenika u pogledu visine naknade plaće za bolovanje do 42 dana, najprije treba utvrditi kako je navedeno pitanje uređeno kojim propisom. Pri tome se ne može za dio pitanja primijeniti jedan propis, a za dio tog istog pitanja primijeniti drugi propis (npr. da bi se kod utvrđivanja visine naknade plaće za bolovanje do 42 dana primijenio postotak koji je utvrđen u čl. 43. st. 1. Kolektivnog ugovora, a uzela u obzir osnovica za obračun naknade plaće prema propisima o zdravstvenom osiguranju), nego će se za konkretno pitanje primijeniti isključivo (samo) jedan od tih propisa (i u pogledu postotka i u pogledu osnovice za obračun naknade), koji je, promatrajući ga u cijelosti, povoljniji za državnog službenika odnosno namještenika.

Kod bolovanja preko 42 dana (od 43. dana na dalje) primjenjuju se isključivo propisi o zdravstvenom osiguranju, jer Kolektivnim ugovorom nije propisana naknada za takvo bolovanje. Naknada plaće za takvo bolovanje određuje se u odgovarajućem postotku od osnovice za naknadu koju čini prosječni iznos plaće koja je osiguraniku isplaćena u posljednjih šest mjeseci prije mjeseca u kojem je nastupio slučaj na osnovi kojeg se stječe pravo na naknadu.

Uz t. 3.

– čl. 48. Kolektivnog ugovora – pomoć radi pokrića participacije pri liječenju

U smislu čl. 48. st. 1. al. 3. Kolektivnog ugovora pod „pokrićem participacije pri liječenju“ podrazumijeva se pokriće participacije koju je službenik ili namještenik platio za svoje liječenje, liječenje djeteta ili supružnika u bolnici ili lječilištu, te pokriće participacije koju je službenik ili namještenik platio zbog bolničkih pretraga na koje ih je uputio liječnik specijalist - u visini stvarnih troškova i to godišnje najviše u visini jedne proračunske osnovice.

Uz t. 4.

- čl. 27. Kolektivnog ugovora – plaćeni dopust za polaganje državnog stručnog ispita

Podnositelja upita - Poglavarstvo Sisačko-moslavačke županije - potrebno je izvijestiti da Sisačko-moslavačka županija nije potpisnik Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, pa se odredbe tog Kolektivnog ugovora ne primjenjuju na službenike i namještenike zaposlene u upravnim tijelima navedene županije.

Neovisno o tome, a obzirom na brojne upite kako primijeniti odredbe o plaćenom dopustu za polaganje državnog stručnog ispita, Zajednička komisija je donijela sljedeći zaključak:

U dane plaćenog dopusta za polaganje državnog stručnog ispita uračunava se i dan sudjelovanja službenika na seminaru za polaganje državnog stručnog ispita (sudjelovanje na tom seminaru je jedan od načina pripreme službenika za polaganje državnog stručnog ispita).

Sukladno čl. 103. Kolektivnog ugovora Zajednička komisija nadležna je za tumačenje i praćenje primjene odredaba Kolektivnog ugovora, a kako odredbama Kolektivnog ugovora nije propisan način vođenja evidencije o prisustvovanju na radu, to nije nadležna za tumačenje kako se u službenoj evidenciji prisustvovanja na radu vodi (označava) dan kada je službenik polagao državni stručni ispit.

Uz t. 5.

- čl. 15. Kolektivnog ugovora

A: – uvećanje godišnjeg odmora za 3 dana invalidu rada

U smislu čl. 15. toč. 4. al. 5. Kolektivnog ugovora pod osobom s invaliditetom podrazumijeva se i invalid rada, odnosno osoba kojoj je na temelju invalidnosti rješenjem nadležnog tijela utvrđeno pravo na rad s polovicom punoga radnog vremena.

B: - uvećanje godišnjeg odmora za tri dana službeniku koji je postavljen za skrbnika svome bratu, koji je u potpunosti lišen poslovne sposobnosti

Prema čl. 15. st. 1. toč. 4. al. 4. Kolektivnog ugovora, s obzirom na socijalne uvjete, godišnji odmor uvećat će se za tri dana, s obzirom na socijalne uvjete, roditelju, posvojitelju ili skrbniku djeteta s invaliditetom, bez obzira na ostalu djecu.

Obzirom na konkretni upit, Zajednička komisija je donijela sljedeći zaključak:

Pravo na uvećanje godišnjeg odmora ima roditelj, posvojitelj ili skrbnik hendikepiranog djeteta do navršene osamnaeste godine života djeteta, odnosno do kraja redovnog školovanja djeteta.

Iznimno, pravo na uvećanje godišnjeg odmora ima roditelj, posvojitelj ili skrbnik hendikepiranog djeteta i nakon navršene osamnaeste godine života odnosno nakon redovnog školovanja djeteta, ako se radi o hendikepiranom djetetu koje se ne može samostalno brinuti o sebi i to sve dok na temelju rješenja nadležnog tijela ima obvezu skrbiti o hendikepiranom djetetu odnosno dok mu je produženo roditeljsko pravo.

Stoga službenik ili namještenik koji je na temelju rješenja nadležnog centra za socijalnu skrb postavljen za skrbnika svome bratu, potpuno lišenom poslovne sposobnosti, ima pravo na uvećanje godišnjeg odmora iz čl. 15. st. 1. toč. 4. al. 4. Kolektivnog ugovora.

Uzt. 6.

- čl. 8. i 39. u svezi čl. 49. i 50. Kolektivnog ugovora - pravo na tjedni odmor i dodatke na plaću za vrijeme službenog putovanja – pojašnjenje i izmjena tumačenja

- tumačenje ranije važećeg Kolektivnog ugovora

Tumačenjem Zajedničke komisije od 30. siječnja 2006. godine (koje se odnosi na važeći Kolektivni ugovor iz 2004. godine) nije izmijenjeno, niti je moglo biti izmijenjeno, tumačenje Zajedničke komisije od 18. rujna 2003. godine (koje se odnosilo na prethodni Kolektivni ugovor), obzirom da se radi o dva različita Kolektivna ugovora i dvije različite Zajedničke komisije, od kojih je svaka imala svoju utvrđenu nadležnost - tumačenje odredba onoga Kolektivnog ugovora na temelju kojeg je ta Zajednička komisija ustrojena i imenovani njezini članovi.

Valja napomenuti da je ova Zajednička komisija ustrojena (i imenovani njezini članovi) sukladno čl. 103. Kolektivnog ugovora iz 2004. godine te je nadležna isključivo za tumačenje tog (sada važećeg) Kolektivnog ugovora.

Za tumačenje ranije važećeg Kolektivnog ugovora bila je nadležna Zajednička komisija koja je bila ustrojena i njezini članovi imenovani temeljem tada važećeg Kolektivnog ugovora, a koja je prestala s radom danom prestanka važenja navedenog Kolektivnog ugovora.

Postojeća Zajednička komisija nema ovlasti za tumačenje ranijeg Kolektivnog ugovora, ali se službena tumačenja ranijeg Kolektivnog ugovora, dana od strane Zajedničke komisije ustrojene i imenovane na temelju tog (ranije važećeg) Kolektivnog ugovora, mogu dostaviti zainteresiranim strankama na njihov zahtjev (npr. za potrebe vođenja sudskoga spora).

Stoga podnositelju upita treba *dostaviti tumačenje* odredaba ranije važećeg Kolektivnog ugovora o dodacima na plaću za vrijeme službenog putovanja, koje je prethodna Zajednička komisija dala na sjednici održanoj 18. rujna 2003. godine, a koje glasi:

„Dnevnica nije naknada za rad, odnosno zamjena za plaću, nego služi za pokriće povećanih troškova na službenom putu, te s obzirom da službenik dobiva plaću za svoj rad neovisno o tome da li je taj rad ostvaren u mjestu rada ili na službenom putu, onaj službenik koji je zbog specifičnosti poslova radnog mjesta radio na službenom putu noću, prekovremeno, subotom, nedjeljom, odnosno na blagdane, neradne dane utvrđene zakonom i na Uskrs (npr. vozači, službenici policije i drugi službenici kod obavljanja poslova osiguranja, pratnje, ispomoći i sl.), ima pravo na uvećanje osnovne plaće, odnosno plaće sukladno čl. 39. st. 1., 2. i 3. Kolektivnog ugovora, odnosno može koristiti slobodne radne dane za ostvarene sate prekovremenog rada sukladno st.4. navedenog članka Kolektivnog ugovora.“

- tumačenje važećeg Kolektivnog ugovora – tjedni odmor, dodaci na plaću i službeno putovanje - čl. 8., 39. i 49. Kolektivnog ugovora

Zbog brojnih upita u vezi s tumačenjem Zajedničke komisije koje se odnosi na pravo na tjedni odmor i dodatke na plaću za vrijeme službenog putovanja (za rad subotom ili nedjeljom, za prekovremeni rad i druge dodatke iz članka 39. Kolektivnog ugovora), Zajednička komisija ponovno je razmotrila ***sporno tumačenje od 30. siječnja 2006. godine, koje glasi:***

„Prema čl. 8. st. 3. i 4. Kolektivnog ugovora, ako je prijeko potrebno da službenik ili namještenik radi na dan (dane) tjednog odmora (subota i nedjelja), osigurava mu se korištenje tjednog odmora tijekom sljedećeg tjedna. Ako službenik ili namještenik zbog potrebe posla ne može koristiti tjedni odmor na taj način, može ga koristiti naknadno, u dogovoru odnosno prema odluci neposredno nadređenog službenika ili namještenika.

U slučaju službenog puta u dane predviđene za tjedni odmor, službenik ili namještenik ostvaruje pravo na dnevnicu, naknadu prijevoznih troškova i naknadu punog iznosa hotelskog računa za spavanje sukladno čl. 49. st. 1. Kolektivnog ugovora. Navedeni službenik ili namještenik nema pravo na uvećanje osnovne plaće za prekovremeni rad (čl. 39. st. 1. al. 2. Kolektivnog ugovora) niti pravo na korištenje slobodnih dana po osnovi prekovremenog rada (čl. 39. st.13. Kolektivnog ugovora) te nema pravo na naknadno korištenje tjednog odmora iz članka 8. st. 3. i 4. Kolektivnog ugovora (koji nije iskoristio zbog službenog puta).

To znači da se službeni put u dane predviđene za tjedni odmor ne može smatrati radom u dane tjednog odmora, odnosno prekovremenim radom, niti je poslodavac dužan izvršiti naknadnu promjenu rasporeda radnog vremena na način da službeniku ili namješteniku, koji je bio na službenom putu u dane predviđene za tjedni odmor, osigura korištenje (zbog službenog puta neiskorištenog) tjednog odmora tijekom sljedećeg tjedna.“

Nakon rasprave Zajednička komisija je donijela sljedeći zaključak, kojim daje novo tumačenje Kolektivnog ugovora vezano uz ostvarenje dodataka na plaću za vrijeme službenog putovanja i to:

Odredbe čl. 49. Kolektivnog ugovora uređuju materijalna prava službenika ili namještenika koji je upućen na službeni putovanje (naknada prijevoznih troškova, dnevnica i naknada hotelskog računa za spavanje), a ne isključuju mogućnost rada na službenom putu (prekovremenog rada, rada subotom, nedjeljom ili sl.), te time ne isključuju ni ostvarenje dodataka na plaću iz čl. 39. Kolektivnog ugovora. Stoga ako je službenik ili namještenik za vrijeme službenog putovanja, na koje je upućen temeljem naloga poslodavca, ostvario sate prekovremenog rada, rada subotom, odnosno nedjeljom, ima pravo na dodatke iz čl. 39. Kolektivnog ugovora za svaki stvarno odrađeni sat rada (stvarni angažman na obavljanju posla zbog kojeg je upućen na službeno putovanje od strane poslodavca).

- tumačenje važećeg Kolektivnog ugovora – dodaci na plaću i rad na terenu - čl. 39. i 50. Kolektivnog ugovora

Zajednička komisija ponovo je razmatrala tumačenje članka 39., a u vezi s člankom 50. Kolektivnog ugovora (ostvarenje dodataka na plaću za vrijeme rada na terenu) dano na sjednici od 06. lipnja 2006. godine, koje glasi:

„Terenski dodatak nije naknada za rad, niti zamjena za plaću, nego služi za pokriće povećanih troškova zbog rada na terenu. S obzirom da službenik dobiva plaću za svoj rad - neovisno o tome da li je taj rad ostvaren u mjestu rada ili na terenu - onaj službenik koji je zbog specifičnosti poslova radnog mjesta radio na terenu noću, prekovremeno, subotom, nedjeljom, odnosno na blagdane, neradne dane utvrđene zakonom i na Uskrs (npr. službenik policije i drugi službenici kod obavljanja poslova osiguranja, pratnje, ispomoći i sl.), ima pravo na uvećanje osnovne plaće sukladno čl. 39. Kolektivnog ugovora za sate kada je radio noću, prekovremeno, subotom, nedjeljom i sl.

*Dakle, neovisno o tome što se u rad na terenu u smislu čl. 50. Kolektivnog ugovora (radi ostvarenja prava na dodatak za rad na terenu) uračunava ukupno vrijeme provedeno na terenu - i to od trenutka kada je službenik trebao doći na posao (na svoje uobičajeno radno mjesto, odnosno mjesto od kuda se upućuju na teren) pa do trenutka povratka na uobičajeno radno mjesto - pravo na uvećanje plaće iz čl. 39. Kolektivnog ugovora službenik (pa tako i u konkretnom slučaju, policijski službenik) ostvaruje **samo za stvarno odrađene sate rada**. U stvarno odrađene sate rada uračunava se i vrijeme putovanja.“*

Nakon rasprave Zajednička komisija je donijela zaključak, kojim mijenja zadnju rečenicu spornog tumačenja („U stvarno odrađene sate rada uračunava se i vrijeme putovanja.“) na način da glasi: „U stvarno odrađene sate rada ne uračunava se vrijeme putovanja.“

Uz t. 7.

- čl. 10. st. 2.. Kolektivnog ugovora – naknada plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora

Sukladno čl. 10. stavku 2. Kolektivnog ugovora, službeniku i namješteniku koji po naravi službe mora raditi prekovremeno ili noću ili nedjeljom ili blagdanom odnosno zakonom predviđenim neradnim danom, pripada pravo na naknadu plaće za godišnji odmor u visini prosječne mjesečne plaće isplaćene mu u prethodna tri mjeseca.

Međutim, u slučaju kada zbog bolovanja taj službenik i namještenik nije ostvario plaću u prethodna tri mjeseca prije početka korištenja godišnjeg odmora, ne može se primijeniti odredba čl. 10. st. 2. Kolektivnog ugovora. U tom će se slučaju primijeniti odredba čl. 10. st. 1. Kolektivnog ugovora, kojom je propisano da se za vrijeme korištenja godišnjeg odmora službeniku i namješteniku isplaćuje naknada plaće u visini kao da je radio u redovnom radnom vremenu.

Uz t. 8.

- čl. 49. Kolektivnog ugovora – službeno putovanje u inozemstvo

Iako odredbama čl. 49. Kolektivnog ugovora nije izričito navedeno na koje se službeno putovanje te odredbe odnose – samo u zemlji ili i u zemlji i u inozemstvu – obzirom na utvrđenu visinu dnevnice od najmanje 170,00 kn, razvidno je da se odredbe čl. 49. Kolektivnog ugovora odnose samo na službeno putovanje u zemlji.

Obzirom da Kolektivnim ugovorom nije uređeno pitanje službenog putovanja u inozemstvo, na to se pitanje isključivo primjenjuje Uredba o izdacima za službena putovanja u inozemstvo koji se korisnicima državnog proračuna priznaju u materijalne troškove („Narodne novine“, broj: 50/92 i 73/03) i Odluka o visini dnevnice za službeno putovanje u inozemstvo koji se financiraju iz sredstava državnog proračuna („Narodne novine“, broj: 8/06) – i u pogledu visine punog iznosa dnevnice i u pogledu načina i uvjeta njezina umanjivanja.

Uz t. 9.

– čl. 39. Kolektivnog ugovora – rad u turnusu

Rad organiziran na način da službenik ili namještenik radi od 08 h do 20 h svaki drugi dan u mjesecu (12 sati rada, 36 sati odmora 12 sati rada) ne smatra se radom u turnusu, jer je odredbom čl. 39. st. 8. Kolektivnog ugovora rad u turnusu definiran kao rad službenika i namještenika prema utvrđenom radnom vremenu poslodavca koji službenik i namještenik obavlja naizmjenično tijekom tjedna ili mjeseca po 12 sati dnevno u ciklusima 12-24-12-48.

Podnositelju upita treba odgovoriti da se u konkretnom slučaju radi o smjenskom radu (čl. 39. st. 6. Kolektivnog ugovora).

Uz t. 10.

– čl. 46. st. 2. Kolektivnog ugovora – pravo na pomoć zbog smrti maćehe koja živi u izvanbračnoj zajednici sa ocem službenika

Sukladno čl. 46. st. 2. Kolektivnog ugovora službenik ili namještenik ima pravo na pomoć u visini jedne proračunske osnovice u slučaju smrti supružnika, djeteta ili roditelja, te očuha ili maćehe.

Za ostvarenje prava na pomoć iz čl. 46. st. 2. Kolektivnog ugovora nije odlučno da li je službenik ili namještenik živio u zajedničkom domaćinstvu sa umrlim u vrijeme njihove smrti.

Stoga službenik ili namještenik u slučaju smrti maćehe ima pravo na pomoć čl. 46. st. 2. Kolektivnog ugovora, neovisno o tome da li je s njom živio u zajedničkom domaćinstvu.

Službenik ili namještenik ima pravo na pomoć u slučaju smrti maćehe, koja je živjela u izvanbračnoj zajednici sa ocem službenika ili namještenika, samo ako je ta zajednica stvarala učinke prema odredbama Obiteljskog zakona („Narodne novine“, broj: 116/03). Sukladno čl. 3. Obiteljskog zakona to je životna zajednica neudane žene i neoženjenog muškarca koji ne žive u drugoj izvanbračnoj zajednici, koja je trajala najmanje tri godine ili kraće, ako je u njoj rođeno zajedničko dijete.

Uzt. 11.

- čl. 44. Kolektivnog ugovora – pravo na regres prema čl. 42. ranije važećeg Kolektivnog ugovora

Podnositelja upita potrebno je izvijestiti da Zajednička komisija nije nadležna za tumačenje odredaba ranije važećeg Kolektivnog ugovora.

Uzt. 12.

- čl. 50. Kolektivnog ugovora

A: – terenski rad pravosudnih policajaca

Upućivanje pravosudnih policajaca na rad izvan kaznionice radi obavljanja poslova njihovoga radnog mjesta (npr. čuvanje zatvorenika za vrijeme njihova liječenja u javnim zdravstvenim ustanovama) u mjesto koje se nalazi izvan njihova stalnog mjesta rada i izvan mjesta njihova stalnog boravka smatra se radom na terenu.

B: - što se smatra „čvrstim objektom“ kod rada na terenu

Sukladno čl. 50. st. 5. Kolektivnog ugovora ukoliko je službeniku i namješteniku za vrijeme rada izvan sjedišta državnog tijela i izvan mjesta njegova stalnog boravka osiguran adekvatan smještaj (u čvrstom objektu) nema pravo na naknadu iznosa hotelskog računa za spavanje.

Pod adekvatnim smještajem (u čvrstom objektu) podrazumijeva se smještaj u stambenom objektu (zidana ili drvena zgrada) koji ispunjava tehničke uvjete za stanovanje, odnosno koji ima vodu, struju, sanitarije i potreban namještaj za smještaj službenika i namještenika.

Prema tome, smještaj u šatorima i drugim objektima u kojima nema ni vode ni sanitarija ne može se smatrati adekvatnim smještajem (u čvrstom objektu).

Uz t. 13.**- čl. 52. Kolektivnog ugovora****A: –pravo na razliku naknade troškova prijevoza zbog poskupljenja putne karte**

Službenik ili namještenik ima pravo na isplatu razlike naknade troškova prijevoza zbog poskupljenja putne karte od dana poskupljenja karte, pod uvjetom da je zahtjev za isplatu razlike podnio u roku od tri godine od dana poskupljenja karte.

B: -naknada troškova prijevoza kod dvokratnog rada

Kada službenik ili namještenik zbog dvokratnog rada (npr. prvi dio od 6 do 10 h, drugi dio od 15 do 19 h) mora za redovit dolazak i odlazak s posla u jutarnjim satima koristiti jednog javnog prijevoznika, a za dolazak i odlazak s posla u popodnevnim satima mora koristiti drugog javnog prijevoznika, naknada troškova prijevoza utvrđuje mu se u visini stvarnih troškova.

Uz t. 14**- čl. 54. Kolektivnog ugovora - rad u državnim tijelima****- rad u upravnom tijelu jedinice lokalne odnosno područne (regionalne) samouprave**

Rad u Gradskom sekretarijatu za narodnu obranu u Gradu Zagrebu je rad u upravnom tijelu grada kao jedinice lokalne odnosno područne (regionalne) samouprave, te se ne smatra radom u državnim tijelima usmislju čl. 54. Kolektivnog ugovora .

- rad u javnoj vatrogasnoj postrojbi

Sukladno čl. 8. Zakona o vatrogastvu („Narodne novine“, broj 139/04 – pročišćeni tekst i 174/04) javnu vatrogasnu postrojbu odlukom osniva poglavarstvo općine, grada ili Grada Zagreba, sukladno svojim planovima zaštite od požara, kao javnu ustanovu jedinice lokalne samouprave. Iz toga je razvidno da pripadnici javnih vatrogasnih postrojbi nisu državni službenici i da ne rade u državnim tijelima.

Međutim, na pripadnike javnih vatrogasnih postrojbi primjenjuju se odredbe Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike sukladno Odluci o minimalnim financijskim standardima za decentralizirano financiranje redovite djelatnosti javnih vatrogasnih postrojbi u 2006. godini („Narodne novine“, broj 144/05), kojom je propisano da je minimalni financijski standard za javne vatrogasne postrojbe utvrđen na razini prava u Državnom proračunu Republike Hrvatske za 1999. godinu te prava utvrđenih Kolektivnim ugovorom za državne službenike i namještenike.

U članku 54. st. 1. Kolektivnog ugovora propisano je da službeniku i namješteniku pripada pravo na isplatu jubilarne nagrade za neprekidnu službu odnosno rad u državnim tijelima, kada navrše 5, 10, 15, 20, 25, 30, 35 odnosno 40 godina. Kod primjene čl. 54. Kolektivnog ugovora na pripadnike javnih vatrogasnih postrojbi pojavljuje se problem kako utvrditi uvjete za ostvarenje prava na jubilarnu

nagradu, jer pripadnici javnih vatrogasnih postrojbi ne rade u državnim tijelima, pa stoga ne mogu navršiti propisane godine neprekidne službe odnosno rada u državnim tijelima.

S obzirom da je Zajednička komisija, sukladno čl. 103. Kolektivnog ugovora, nadležna za tumačenje odredaba i praćenje primjene Kolektivnog ugovora u odnosu na državne službenike i namještenike (što podrazumijeva isključivo dosljednu primjenu odredaba Kolektivnog ugovora), ta Komisija nema ovlasti da daje tumačenja i mišljenja o odgovarajućoj primjeni Kolektivnog ugovora u odnosu na druge subjekte (kad se odredbe Kolektivnog ugovora ne mogu primijeniti doslovno).

Stoga će Zajednička komisija postavljenu upit o načinu primjene čl. 54. Kolektivnog ugovora na pripadnike javnih vatrogasnih postrojbi proslijediti na mišljenje Središnjem državnom uredu za upravu.

Dovršeno u 13 sati.

PREDSJEDNIK ZAJEDNIČKE KOMISIJE

Nenad Vuković